

Érd büszkesége: a megújult múzeum

A város hiába pályázott, nem kapott pénzt rá, ezért önerőből fogott a helyreállításhoz

Évekig a város szegényfoltja volt a Magyar Földrajzi Múzeum épülete Érden. A régóta áhított tatarozás után ma már büszkén emlegethetik a klasszicista műemlék épületet és parkját. A munkát hosszú ideig késleltette, hogy az épület nem volt a város tulajdona. Idén azonban az önkormányzatnak sikerült meg egyeznie a kincstárral.

A Magyar Földrajzi Múzeumnak a város egyetlen megmaradt nemesi kúriája ad otthont Érden. A kúria és a hozzá tartozó melléképületek eredeti formában történő helyreállítása a kialakulóban lévő városközpont része. Az egyik melléképület, a Gesztelyi-ház is a városé, a másikat, a Mihályi-házat pedig még idén megvásárolja az önkormányzat – tudtuk meg Harmat Béla polgármestertől. A rekonstrukció után az épület együttes Erd új városközpontjának kulturális centrumává válhat.

A klasszicista főépület 1958, az épületegyüttes további részei 1999 óta műemléki védelem alatt állnak. Az egykori Pelikán fogadó, majd a későbbi Wimpfen-kúria 1820 és 1840 között épült, feltehetően Hild József tervei alapján. A Budáról Székesfehérvárra vezető, forgalmas úton már a XVI. században is fogadó állt. Az 1848–49-es szabadságharc idején osztrák tábornoki főhadiszállás volt. 1871-ben itt szálltak meg a báró Eötvös József kultuszminiszter földi maradványait Ercsibe kísérő gyászmenet tagjai is. Sina Anasztázia 1876-ban alakította át kúriává, és miután férjhez ment a német származású Wimpfen grófhoz, már csak Wimpfen-kúriaként emlegették. A polgári fiúiskola 1923-ban, a községi előljáróság 1942-ben költözött az épületbe. 1979 után, Balázs Dénes áldozatos munkája eredményeként itt lelt ott-

honra a Magyar Földrajzi Múzeum, az ország egyetlen ilyen gyűjteménye. A vendégfogadó főépülete és a hosszenyelyére merőleges, különálló istállóként működő két oldalszárny a közepén elhelyezkedő kocsiszínnel minden elemében megmaradt a mai napig. A klasszicista főbejáratot timpanon díszíti csakúgy, mint az udvari homlokzatot, amely négy oszloppal alátámasztva kocsialáhajtóként funkcionált, hogy az utasok fedett helyen szállhassanak ki. A kocsiszín és az aláhajtó közé az 1970-es években, az egész épület küllemét elcsúfító toldaléképület került, amelynek lebontása után ismét érvényesülhet a klasszicista kúria udvari homlokzata, oszlopcsarnokos kocsibeállója és a hozzá tartozó egységes park.

A városról 1884-ben készült térképen felfedezhető az akkor már kúriává átalakított épület leválasztott Alsó utcai oldalszárnya, ami jelzi, hogy az istállót lakóházzá alakították át. A díszkert azonban megmaradt, ősfái ma is megvannak. A következő változás a XX. század első felében történt. Az 1934-es térképen már külön helyrajzi szám jelöli a Felső utcai istállóépületet is. Az Alsó utcai szárny, az úgynevezett

Gesztelyi-ház tetőszerkezetét az életveszélyessé vált ereszpárkány miatt 1997-ben felújították. Az új tetőt az eredeti állapot hű rekonstrukciója érdekében bontásból származó hódfarkú cserepek borították. Az épület szerkezete ma is jó állapotban van.

A város pályázati úton is próbált hozzájárulást kapni a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumától, és a Milleniumi Kormánybizottságtól is, de mindkét pályázatukat elutasították. Így önerőből kezdődött meg a tatarozás az év első felében.

A főépületet a korábban elkészített és

A Magyar Földrajzi Múzeum kívülről is látványos épülete

FOTÓ: KOVÁTS ZSOLT

a műemléki felügyelőség által jóváhagyott tervek alapján újították fel. Megszépült a homlokzat, a kémények és a tető. A tetőleceek tervezett cseréje mellett néhány helyen a szerkezetet is meg kellett erősíteni, de a kisebb károsodások ellenére jó állapotban voltak a másfél évszázados faszervezet hatalmas gerendái. A szigetelést egy érdi feltaláló módszerével oldották meg. A munkát

az épülethez illő magas színvonalon az érdi Évápé Kht. végezte el. A műszaki átadásra ebben a hónapban került sor.

A felújítás része volt a múzeumpark átalakítása is. A nevelési tanácsadó kiköltöztetése után mind a kétszintes, mind a kerti földszintes épületet elbontották. A már most impozáns park még nem nyerte el a végső formáját, de már elkészültek a murvával borított sétá-

utak, és megőrizték a híres magyar földrajzi felfedezőkről készült szobrokat. Tavasszal a főépület, a kocsiszín, a Gesztelyi-ház körül kis vagy nagy kockaköveket, esetleg viacolor burkolatot készítenek lerakni.

A múzeum parkja a fedett kocsiszínnel a város szabadtéri rendezvényeinek is helyet tud majd adni.

Viktor Sándor

Budántúl és New York

Regionális hírek a Zsámbéki-medencéből tengerentúlra is

Újságíró, fotográfus, lapterjesztő, hirdetésszervező. Szabó Tibor, vagy ahogy cikkeit írói álnevén jegyzi, eXabó Tibor a Budántúl című regionális havilap egyetlen szerzője és „mindenesé.” Az orgánumban, amely nyolc település történelméről tájékoztatja olvasóit, tavaly január óta interneten is hozzáférhető.

Szabó Tibor az országos sajtó munkatársából lett a regionális lapkiadás helyi korifeusává Budakeszin és környékén. Nyolc esztendeje, 1993-ban rövid időre kirándult az üzleti szférába – a kiterő hasznosnak bizonyult mostani munkája szempontjából, hiszen beletanult a vállalkozásba, és ott szerzett tapasztalatait most a lapkiadásban kamatoztatja. Őve ugyanis a Budántúl című helyi újság, amely Budakeszi, Budaörs, Páty, Zsámbék, Tök, Perbál, Budajenő és Telki ügyes-bajos dolgairol tájékoz-

olja az olvasót. Feleségével együtt adják ki a lapot. Korábban maguk sem gondolták volna, hogy egyszerre tudnak majd megfelelni az újságírói, szerkesztői, kiadói, hirdetésszervezői teendőknek, de a gyakorlat ráébresztette őket: mindegyik igenis képesek. Volt ugyanis egy lapelődjük, amelynek a tulajdonosával kötött szerződés cikkírással és szerkesztéssel szolgált, de Szabóék egy idő után azon kapták magukat, hogy mindent ők csinálnak. S ha ez így is megy, miért ne mehetne saját vállalkozásban? Zökkenőmentes volt az átállás.

Budakeszirel hamar kiterjedt a dolog a környék többi településére. Kezdetül fogva önállóan álltak ugyanis a talpukon, nem akartak függeni párttól, alapítványtól, semmilyen támogatásért pályázni nem fűlt a foguk – a tevékenységgel ezért behálózták az egész régiót,

hiszen Budakeszi önmagában kis piac. S most, mióta van internetes honlapjuk (www.budantul.hu), Törökbálint, Biatórbagy, Nagykovácsi felé is nyújtogatják csápjait. Idén januártól él a honlap, amely nem csupán akkor „frissül fel”, amikor már az újság az utcára kerül – Szabó Tibor állandóan bővíti az elektronikus kiadást új információkkal. Korábban azt gondolták, gyakrabban kell majd megjeleníteni, de az internet megváltoztatta fejlettségi elképzeléseiket. Már nem a megjelenés gyakorisága, hanem az információ mennyisége és annak a földrajzi területnek nagysága számít, ahonnan a közlemények származnak. Az új médium köztudomásúan olcsó, nincsenek térbeli korlátai, a Budántúl Online New Yorkból ugyanúgy elérhető, mint Sopronból. Az orgánumnak több látogatója akad a tengerentúlról, vagyis más földrészen élők szintén értesülnek, mi minden történik a Zsámbéki-medencében.

Maga a „papír” újság kétezer példányban lát napvilágot. Szabóék leleménye a külön hirdetési melléklet, amelyet a lapba fűzve és önállóan (utóbbi formájában ingyenesen) egyaránt terjesztenek, hogy a vállalkozóknak nagyobb kedvük legyen hirdetni.

S hogy miképpen alakul a napja egy lap tulajdonosának, aki szerző és hirdetésszervező egyben? Mindig másképpen. Szabó Tibor amolyan rugalmas fregoli embernek mondja magát: előfordul, hogy útnak indul valahová, aztán beleütközik egy balesetbe. Előkapja digitális fényképezőgépét, aztán visszakaranyozódik, hogy megírja a hírt; az információ fél órán belül ott van az interneten. Megesett, hogy egy önkormányzati képviselő, aki késve érkezett a testületi ülésre, már tudta, hogy a koalíciós párt egyik képviselője kilépett a koalícióból – Szabó Tibor ugyanis az ülés kezdete után hazaballagott, és felpötyögte a hírt a honlapra.

A Budántúl Online órák bontásban regisztrált látogatóit. Havonta átlagosan ezerötven-kétezer olvasóval tudnak; de tavasszal, a budakeszi népszavazáskor nagyobb közönségük volt, mint az országos médiumoknak. Abban a hónapban kétezer-ötszáz voltak kíváncsiak arra, mi történik a városban.

R. V.

PESTVIDÉK SAJTÓJÁBÓL

Ipari park negyven hektáron

Továbbra is szívesen fogadjuk a Pest megyében megjelenő helyi lapok, időszaki kiadványok, önkormányzati és nem önkormányzati újságok egy-egy példányát, amelyekből rendszeresen tallózunk ezeken a hasábkokon. Kérjük tehát a kiadókat, szerkesztőseket, hogy tiszteljék meg bennünket lapjaikkal, és küldjék el rendszeresen az alábbi címre: Népszabadság, Budapest rovat, 1960 Budapest.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Ipari park Alsónémedin – ez a címe annak az írásnak, amely az Alsónémedi Hírmondó legutóbbi számában jelent meg. Az M5-ös melletti községben is gondot jelent a helyi munkalehetőségek hiánya, ezen enyhíthet a majdani ipari park, amely még csak a tervekben létezik. A leendő park a községi sertéslepi út Gyál felőli részén, mintegy 40 hektáron épülne fel az elkövetkező években. Az elképzelések szerint országos hatáskörű logisztikai központ és agrár-ipari park is helyet kap majd a létesítményben. Az önkormányzat is támogatja a nagyra törő terveket, hiszen ezáltal az infrastruktúra is fejlődhet. A CBA Kft. teljes mértékben magyar tulajdonú cég, ezért is remélhető, hogy a jövőre kezdődő építkezés kizárólag az itt lakók érdekeit fogja majd szolgálni.

A Dió(s)héj legutóbbi számában méltató cikk jelent meg a Diósd története című, most megjelent monográfiáról. A Kornéti Kiadó által kiadott könyv többek között Wagner Ferenc fáradhatatlan gyűjtőmunkáját is dicséri. A régen várt monográfia felöleli a főváros mellett a község korabeli történetét egészen napjainkig. Természetesen a helybeliek kíváncsiak lakóhelyük múltjára, ezt az is élesen bizonyítja, hogy a megjelenés óta nagy az érdeklődés a könyv iránt. A recenzió szerzője arra kéri a helybelieket, hogy továbbra is gyűjtsék az emlékeket, legyen a könyv minden diósi kedvenc olvasmánya.

A Vörösvári Újságban a város óvodáiról olvasható egész oldalas képes beszámoló. A Szechenyi utcában, a volt szakképző iskola épületében ugyanis új óvodát avattak a közelmúltban. A városban két évtizede nagy gond, hogy nem tudnak minden jelentkezőt felvenni a gyermekintézményekbe. Ezen segít az új létesítmény, amely három esztendő alatt épült fel. Eredetileg két csoportra

terveztek az óvodát, de a szigorú ÁNTSZ-előírások miatt eggyel több foglalkoztatóterem létesült. A ligeti óvoda az idén ünnepli 20. évfordulóját. Ebből az alkalomból jubileumi ünnepséget tartottak, amelyen az intézmény felvette a Ligeti Csperedő Óvoda nevet. Ma már elmondható, hogy Pilisvörösváron minden gyermek járhat óvodába.

Decemberben átadják a rendőrsőt – adta hírül novemberi számában a Törökbálinti Községi Újság. A lap beszámol arról, hogy a település önkormányzata és a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság megállapodása szerint a jövő hónaptól a jelenlegi hat körzeti megbízott alkotta iroda helyett rendőrsőrközpontot majd, ahol tizenhaten dolgoznak Törökbálint jobb közbiztonságáért. A szerződés szerint az önkormányzat biztosítja az őrs létrehozásának költségeit, míg a Budaörsi Rendőrkapitányság a személyi állományról gondoskodik.

A harminchatodik Pest megyei rendőrsőrs megnyitását garantáló szerződés aláírásakor a régió rendőrfőkapitánya, dr. Ignác István dandártábornok a törökbálinti lap munkatársának elmondta, hogy az állandó rendőri jelenlét tartja a bűnmegelőzés legfontosabb elemének. Ezért reményének adott hangot, hogy az új rendőrsőrs dolgozóknak nemcsak a munkahelyük lesz Törökbálinton, hanem előbb-utóbb az otthonuk is. A dandártábornok az újságíró kérdésére válaszolva azt is kijelentette: elégedett a község képviselő-testületének, polgármesterének munkájával, hiszen sok mindent tettek azért, hogy decemberben létrejöhet az őrs.

Kakucs községi Önkormányzat Képviselő-testülete pályázatot hirdet a község közigazgatási területén belül – 2002. március 1-jétől 2012. február 28-ig terjedő időtartamra –

a települési folyékony hulladék

összegyűjtésére és elszállítására,

a 2000. évi XLIII. tv. 21. § (3) b pontja szerint.

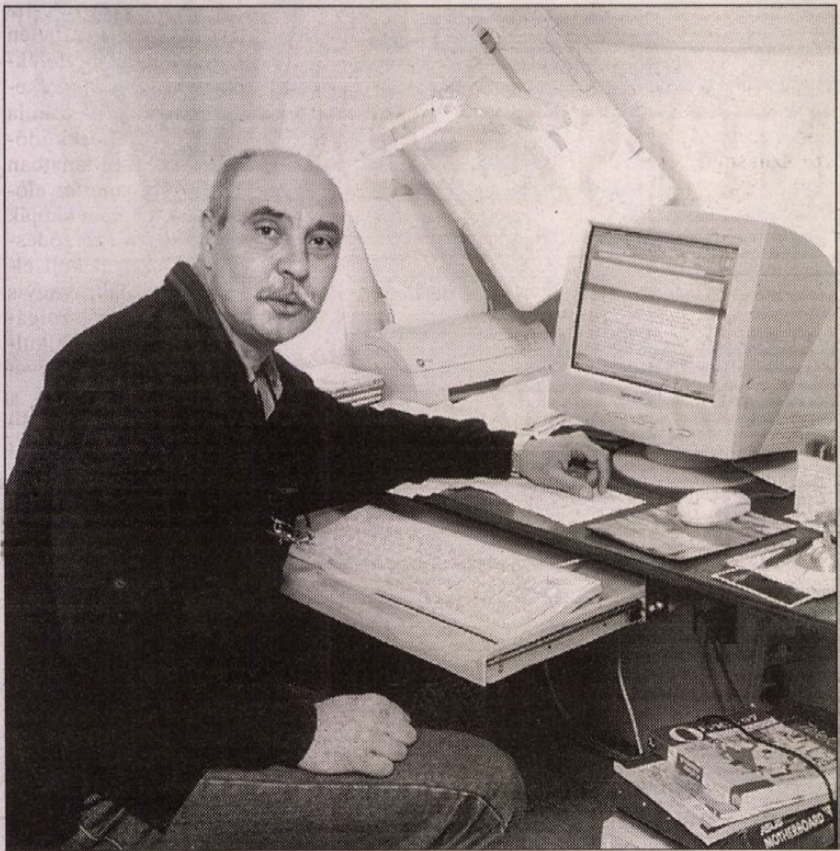
A pályázati kiírásról információ a Polgármesteri Hivatalban a polgármesterrel vagy a jegyzővel szerzethető be (2366 Kakucs, Fő u. 20., tel.: 06-29-376-051).

A pályázati kiírás dokumentációját szintén a fenti címen vehetik át az érdeklődők, 5000 Ft-os eljárási díj megfizetését követően.

A pályázatokkal a hirdetés megjelenésétől számított 45 napon belül – zárt borítékban elhelyezve – „Települési folyékony hulladék gyűjtése és elszállítása, Kakucs” jellegű elátva, személyesen lehet leadni Kakucs községi polgármesterénél vagy jegyzőjénél.

Assenbrenner György sk. polgármester

Rutterschmid István sk. jegyző

eXabó Tibor, a mindenes újságíró

FOTÓ: KOVÁTS ZSOLT